

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/109/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823221160
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3823221160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, Mgr. Zuzany Štolcovej, v právnej veci navrhovateľky/osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XX/X, proti odporcovi/osobe povinnej z vyživovacej povinnosti: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., E. F. X/X, v konaní o určenie výživného, na odvolanie osoby povinnej z vyživovacej povinnosti proti rozsudku Okresného súdu Prievidza 13Pc/23/2023-25 zo dňa 26. januára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prievidza zaviazal otca navrhovateľky ako osobu povinnú z vyživovacej povinnosti platiť navrhovateľke výživné v sume 130 Eur mesačne, počnúc dňom 02.11.2023 vždy do každého posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje. Na zameškanom výživnom za obdobie od 02.11.2023 do 31.01.2024 v sume 385,67 Eur povolil otcovi splátky po 15 Eur splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 v spojení s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že po tom, čo navrhovateľka ako osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti nastúpila na vysokú školu ako študentka denného štúdia, obnovila sa otcovi vyživovacia povinnosť voči nej, ktorá bola pôvodne zrušená rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.10.2020 č.k. 18Pc/10/2020-23, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.10.2020. Mal za to, že pokiaľ vzťahy medzi účastníkmi sú dlhodobo narušené a otec vyčíta matke navrhovateľky, že mu neumožňovala vytvoriť si vzťah k navrhovateľke, táto skutočnosť sama osebe nie je dôvodom pre neurčenie vyživovacej povinnosti zo strany otca. Pri určení výšky výživného prihliadol súd prvej inštancie v prvom rade na možnosti a schopnosti otca a zaviazal ho platiť výživné navrhovateľke vo výške 130 Eur mesačne, aj keď túto sumu považoval za nedostatočnú. Príjem otca tvorí invalidný dôchodok a opakovaná úrazová renta vo výške 491,50 Eur mesačne a príjem zo živnosti, ktorú má otec od 26.04.2023, pričom príjmy z tejto podnikateľskej činnosti nijako nešpecifikoval. Na strane otca súd prvej inštancie zohľadnil výdavky vo výške 169 Eur a mal za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné navrhovateľke v sume 130 Eur mesačne. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca ako osoba povinná z vyživovacej povinnosti. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, zaviazat' ho platiť

výživné navrhovateľke vo výške 80 Eur mesačne, dôvodiac tým, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné vo výške, ako ho určil súd prvej inštancie. Živnosť si otvoril v mesiaci apríl v roku 2023 z toho dôvodu, že pre zlý zdravotný stav sa nemôže zamestnať, pričom z tejto činnosti nemá pravidelný príjem, prevádzkuje ju väčšinou v zahraničí, kde si hradí cestu, náklady na ubytovanie a taktiež stravu. Od mesiaca jún 2024 musí platiť i odvody do zdravotnej a sociálnej poisťovne, a preto nevykázal žiadny zisk z tejto činnosti za rok 2023. Jeho manželka bola nútená ukončiť pracovný pomer dohodou zo strany zamestnávateľa, pričom jej diagnostikovali i zhubný nádor na dolných končatinách. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru akceptoval iba potreby navrhovateľky a vôbec sa nezaoberal jeho námietkami, keď poukazoval na finančné hospodárenie navrhovateľky. Priamo na pojednávaní sa preukázalo, že navrhovateľka prepísala svoje auto na matku, pričom uviedla, že nebola schopná platiť poisťné, ale v skutočnosti sa podľa jeho názoru jednalo len o fiktívny prepis a navrhovateľka i naďalej auto využíva. Taktiež poukázal na to, že navrhovateľka je vlastníčkou bytu a sama potvrdila, že za plastiku nosa uhradila sumu 2.400 Eur sama. V súčasnosti ani nemôže byť informovaný o študijných výsledkoch navrhovateľky, keďže táto nedala súhlas na prístup k informáciám.

3. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukazovala na to, že v období od roku 2020 do roku 2023 pracovala v podniku Club 333, Prievidza spočiatku ako čašníčka, neskôr ako barmanka spomínaného klubu. Z dôvodu pandémie COVID-19 prakticky 13 mesiacov bola bez príjmu (počas prvej vlny od 18.09.2020 do 31.05.2021 a počas druhej vlny od 18.10.2021 do 18.03.2022). Dovoľenku v Thajsku, ktorú spomínal v odvolaní odporca, jej hradila matka spolu s priateľkou a táto jej finančne vypomáhala i v období pandémie, keď nemohla vykonávať prácu. Pokiaľ odporca poukazoval na jej finančné hospodárenie, vyslovila pochybnosť o jeho hospodárení, keď je zamestnaný od 18. roku života a nie je schopný platiť výživné na jedno zo svojich detí, ktoré je ochotné študovať na vysokej škole. V čase, keď si osvojil syna G. B., platil výživné pre navrhovateľku 50 Eur mesačne, čo bolo absolútne nepostačujúce. Je pravdou, že je vlastníčkou bytu, ktorý ale využíva jej stará mama, ktorá jej byt darovala spolu so starým otcom, o čom by odporca vedel, keby sa počas jej života o ňu vôbec zaujímal. Možnosť vzájomnej komunikácie zamietol sám odporca, keď mala záujem riešiť situáciu mimosúdne, pričom ju odkázal na to, aby všetko riešila súdnou cestou. Pokiaľ aj oslovil vysokú školu so žiadosťou o poskytnutie informácií, k tejto žiadosti nedala súhlas, lebo odporca nepísal túto žiadosť zo záujmu, ale len kvôli podkladom, aby sa ako vždy mohol na súde brániť a nemusel platiť výživné.

4. Odporca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky poukazoval na jej neetické správanie, keď požaduje potvrdenie o zdravotnom stave jeho súčasnej manželky, ktorá je pre navrhovateľku prakticky cudzou osobou. Mal za to, že akceptuje iba svoju rodinu a ostatným okolím pohŕda a poukazuje na trestné konanie jeho syna, ktorý si odpykal svoj trest za mladícku nerozvážnosť, pričom sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Byt, v ktorom býva navrhovateľkina matka s priateľkou aj s navrhovateľkou odkúpil on za vlastné peniaze, aby neprišli o strechu nad hlavou. V priebehu konania nepredložila žiadne doklady, ktoré by svedčili o jej súčasných výdavkoch, neuviedla, že si žiadala vysokoškolský internát, ktorý jej bol zamietnutý a vzápätí si zabezpečila drahý podnájom. V súčasnej dobe si taktiež finančne zarába na stránke Only fans, kde je registrovaná ako užívateľka, za čo dostáva peniaze od jej „skladovateľov“, za finančný poplatok, ktorý nie je malý. Takto si zarábala aj počas pandémie COVID-19, keď tvrdí, že bola nezamestnanou.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ustanovením § 65, § 66 CMP a contrario v spojení s ust. § 155 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

7. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

8. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu navrhovateľky skúmal, či vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľke v súčasnej dobe trvá v súvislosti s prípravou na budúce povolanie formou denného štúdia na vysokej škole. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď zaviazal odporcu k plneniu vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke vo výške 130 Eur mesačne.

9. V situácii, keď zákonná úprava v ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá každému rodičovi bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery (t.j. aj rodičovi, objektívne nezamestnanému, bez akéhokoľvek príjmu), plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (t.j. aj dieťa bezprostredne po narodení), je potrebné považovať výživné v sume 130 Eur mesačne na dospelé dieťa, študujúce na vysokej škole za minimálne, nepostačujúce ani na pokrytie základných potrieb dospelého človeka súvisiacich napríklad so zabezpečením denného stravovania, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. Pokiaľ odporca v priebehu odvolacieho konania poukazoval na príjem navrhovateľky zo stránky Only fans, kde je registrovaná ako užívateľka, na túto námietku odvolací súd neprihliadol. Tak ako je to už i vyššie uvedené, pri určení minimálneho výživného, ktoré nepochybne nepostačuje ani na zabezpečenie nákladov súvisiacich so stravovaním, nemôže byť na ujmu navrhovateľky skutočnosť, že si vlastnou činnosťou zlepšuje finančnú situáciu tak, aby mohla hradiť náklady súvisiace so štúdiom na vysokej škole ako i ostatných bežných nákladov (ošatenie, hygienické potreby, náklady súvisiace s mimoškolskými aktivitami, kultúrnym vyžitým a podobne).

11. V tomto konaní odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietku otca týkajúcu sa poskytovania informácií o študijných výsledkoch navrhovateľky. Rodič prestáva byť v 18. roku veku svojho dieťaťa a jeho zákonným zástupcom, a preto ani škola nemôže poskytnúť informácie rodičovi bez súhlasu dospelého dieťaťa v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. Na druhej strane ani zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť plnoletého dieťaťa, informovať rodiča o študijných výsledkoch, takáto povinnosť je potom len v rovine morálnej, odvíjajúca sa od príbuzenských vzťahov na báze dobrovoľnosti a vzájomnej dohody.

12. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).